

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4100/2019
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против туженог "Ниш експрес" АД, Ниш, кога заступа Весна Лојпур-Стојменовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2601/2019 од 18.10.2019. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2601/2019 од 18.10.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2601/2019 од 18.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 4598/17 од 05.07.2019. године. Том првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду бр. .../... од 30.12.2015. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, а тужени обавезан да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада и да му накнади трошкове парничног поступка од 292.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Без основа се у ревизији указује на битну повреду из тачке 12. наведеног члана, јер ова повреда поступка није ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог био у радном односу по основу уговора о раду бр. .../...-... од 25.03.2015. године, на пословима помоћног радника у Сектору за ..., до 30.12.2015. године, када му је отказан уговор о раду побијаним решењем туженог бр. .../..., због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине на основу члана 179. став 2. тачка 1. и 5. и става 3. тачка 8. Закона о раду, као и члана 6. став 1. и члана 7. став 1. и 2. тачка 8. и 9. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених у "Ниш експрес" АД Ниш. Побијаним решењем тужиоцу је стављено на терет да је дана 10.12.2015. године, током рада у првој смени, заједно са помоћним радником ББ, ископао канал дужине 8 метара, иако је грађевинском нормом предвиђено да два радника за исто време прокопају канал дужине 15 метара и да је истог дана ван прописаног времена за паузу напустио радно место и прекинуо са радом на ископу канала. Истог дана тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ, које садржи идентичне разлоге као и отказно решење. Дана 23.12.2015. године тужилац се писмено изјаснио на наводе из упозорења и навео да није учинио ни једну повреду, јер није био упознат са нормом за копање, а свој посао је обављао савесно, редовно и у свему према задатим налозима и потписаном уговору. Како је тог дана падала киша и обућа тужиоца била блатњава, имајући у виду да пауза за доручак почиње око 11,00 часова, он се око 10,45 часова упутио ка чесми у дворишту предузећа, како би се опрао, јер тако прљав није смео да улази у ресторан исхране (јер је то било забрањено). Такође је навео да је био свестан да без одобрења руководиоца не може да напусти радно место, али како ни једног тренутка није напустио круг предузећа, већ је радно место напустио како би се пре уласка у мензу очистио.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили побијано решење туженог поништили и обавезали га да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада. За своје одлуке дали су разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, имајући у виду да се тужени као предузеће не бави грађевинском делатношћу, као и да у опису послова помоћног радника које је тужилац обављао, као такви нису конкретизовани послови ручног ископавања земљишта, то не представља отказни разлог повреде радне обавезе, у смислу дужине ископаног канала и грађевинске норме, с обзиром да је у поступку утврђено да тужиоцу наведеног дана није писаним нити усменим путем издат налог који се односи на обавезу у смислу дужине канала који треба ископати. Како је наведена повреда отказним решењем и упозорењем о постојању разлога за отказ уговора о раду подведена под несавесно или немарно извршење радних обавеза, имајући у виду да се тужиоцу оспореним решењем ставља на терет да је ископао канал у мањој дужини од грађевинске норме, правилан је закључак нижестепених судова да се у конкретном случају ради о повреди радне обавезе – неостваривање резултата рада. Употреба тог отказног разлога условљена је претходним писаним обавештењем запосленом у вези са недостацима у његовом раду, упутствима и примереним роком за побољшање рада и остављање рока у коме би запослени покушао да побољша свој рад, што је у конкретном случају изостало.

Правилна је оцена судова да тужилац није учинио повреду радне дисциплине услед напуштања радова, јер је несумњиво утврђено да је услед кише због мокрог

терена, тужилац са помоћним радником ББ имао потребу да се пре уласка у просторије ресторана исхране, опере, што је он и учинио. Како се у конкретном случају не ради о учесталом напуштању радног места, већ о једном у трајању од 15 минута, са оправданим разлогом, правилно нижестепени судови оцењују да понашање тужиоца наведеног дана, а које се није понављало, не може се сматрати учесталим и не представља основ за отказ уговора о раду на основу наведене одредбе. Стога, како није постојао правни основ за доношење решења о престанку радног односа, правилна је одлука којом је тужени обавезан да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада, сходно члану 191. став 1. Закона о раду.

У ревизији се понављају жалбени разлози којима се суштински оспорава утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић